

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 178/2010**2015/EØS/37/05**

av 2. mars 2010

om endring av forordning (EF) nr. 401/2006 med hensyn til jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, trenøtter, aprikoskjerner, lakris og vegetabilsk olje(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôrvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes⁽¹⁾, særlig artikkel 11 nr. 4, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1881/2006 av 19. desember 2006 om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler⁽²⁾ er det fastsatt grenseverdier for visse mykotoksiner i visse næringsmidler.
- 2) Prøvetaking spiller en svært viktig rolle når det gjelder å bestemme det nøyaktige innholdet av mykotoksiner, som vanligvis er svært heterogent fordelt i et parti. Det bør derfor fastsettes alminnelige kriterier som prøvetakingsmetoden skal oppfylle.
- 3) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 401/2006 av 23. februar 2006 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av mykotoksiner i næringsmidler⁽³⁾ er det fastsatt kriterier for prøvetaking for kontroll av innholdet av mykotoksiner.
- 4) Det er nødvendig å endre visse bestemmelser om prøvetaking av innholdet av aflatoksiner i visse næringsmidler for å ta hensyn til utviklingen i Codex Alimentarius og ta hensyn til nylig fastsatte grenseverdier for mykotoksiner i nye næringsmiddelkategorier.

- 5) I Codex Alimentarius er det fastsatt en ny prøvetakingsplan for jordnøtter (peanøtter), mandler, hasselnøtter og pistasienøtter beregnet på videreforedling, og en ny prøvetakingsplan for «spiseferdige» mandler, hasselnøtter og pistasienøtter⁽⁴⁾.
- 6) For å gjøre det lettere å håndheve grenseverdiene for aflatoksiner bør bestemmelsene om prøvetaking fastsatt i Codex Alimentarius for peanøtter, mandler, hasselnøtter og pistasienøtter beregnet på videreforedling, også anvendes på andre trenøtter beregnet på videreforedling, og bestemmelsene om prøvetaking fastsatt i Codex for «spiseferdige» mandler, hasselnøtter og pistasienøtter bør også anvendes på andre «spiseferdige» trenøtter og jordnøtter (peanøtter). Prøvetakingsmetoden for trenøtter bør også anvendes på aprikoskjerner. Del D i vedlegg I til forordning (EF) nr. 401/2006 bør derfor endres slik at den bare omfatter prøvetakingsmetoden for tørkede fikener som bør forbli uendret, og den nye prøvetakingsmetoden for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter bør fastsettes i en egen del av vedlegget.
- 7) Det er fastsatt grenseverdier for aflatoksiner i andre oljeholdige frø enn jordnøtter (peanøtter)⁽⁵⁾ og for okratoksin A i krydder, lakrisrot og lakrisekstrakt⁽⁶⁾. Det bør fastsettes særlige bestemmelser om prøvetaking for disse nye næringsmiddelkategoriene, og det bør vises til eksisterende bestemmelser der det er relevant.
- 8) Prøvetakingen av vegetabiliske oljer for kontroll av innholdet av mykotoksiner har spesielle kjennetegn, og det bør derfor fastsettes særlige regler for prøvetakingen.
- 9) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyreheksen —

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 52 av 3.3.2010, s. 32, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 100/2010 av 1. oktober 2010 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70 av 16.12.2010, s. 7.

⁽¹⁾ EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 364 av 20.12.2006, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 70 av 9.3.2006, s. 12.

⁽⁴⁾ Codex General Standard for Contaminants and Toxins in Foods (CODEX STAN 193-1995) http://www.codexalimentarius.net/download/standards/17/CXS_193e.pdf

⁽⁵⁾ Kommisjonsforordning (EU) nr. 165/2010 av 26. februar 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1881/2006 om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler med hensyn til aflatoksiner (EUT L 50 av 27.2.2010, s. 8).

⁽⁶⁾ Kommisjonsforordning (EU) nr. 105/2010 av 5. februar 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1881/2006 om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler med hensyn til okratoksin A (EUT L 35 av 6.2.2010, s. 7).

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I vedlegg I til forordning (EF) nr. 401/2006 gjøres følgende endringer:

1. Del D erstattes med teksten i vedlegg I til denne forordning.
2. I del E skal første punktum lyde:
«Denne prøvetakingsmetoden anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for okratoksin A, aflatoksin B1 og samlet aflatoksininnhold i krydder.»

3. Del G erstattes med teksten i vedlegg II til denne forordning.

4. Ny del K, som fastsatt i vedlegg III til denne forordning, tilføyes.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den tiende dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra den dagen den trer i kraft.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 2. mars 2010.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President

VEDLEGG I

«D.1. Prøvetakingsmetode for tørkede fikener

Denne prøvetakingsmetoden anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for aflatoksin B1 og samlet aflatoksininnhold i tørkede fikener.

D.1.1. Enkeltprøvens vekt

Enkeltprøven skal veie ca. 300 gram, med mindre annet er angitt i del D.1 i vedlegg I.

For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt.

For forbrukerpakninger på over 300 gram vil dette medføre samleprøver med en vekt på over 30 kg. Dersom en enkelt forbrukerpakning veier betydelig mer enn 300 gram, skal 300 gram tas fra hver forbrukerpakning som en enkeltprøve. Det kan gjøres enten i forbindelse med prøvetakingen eller på laboratoriet. Dersom en slik prøvetakingsmetode vil kunne medføre uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode. Det gjelder for eksempel for verdifulle produkter som markedsføres i forbrukerpakninger på 500 gram eller 1 kg. I slike tilfeller kan samleprøven bestå av færre enkeltprøver enn antallet som er angitt i tabell 1, 2 og 3, forutsatt at vekten av samleprøven tilsvarer den påkrevde vekten som er foreskrevet for samleprøven i tabell 1, 2 og 3.

Dersom forbrukerpakningen veier mindre enn 300 gram, og dersom forskjellen ikke er særlig stor, skal én forbrukerpakning anses som én enkeltprøve, noe som gir en samleprøve på under 30 kg. Dersom forbrukerpakningen veier betydelig mindre enn 300 gram, skal én enkeltprøve bestå av to eller flere forbrukerpakninger slik at enkeltprøvens vekt ligger så tett opp til 300 gram som mulig.

D.1.2. Alminnelig oversikt over prøvetakingsmetoden for tørkede fikener

Tabell 1

Underoppdeling av partier i delpartier etter produkt og partiets vekt

Vare	Partiets vekt (tonn)	Delpartiens vekt eller antall	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
Tørkede fikener	≥ 15	15-30 tonn	100	30
	< 15	—	10-100(*)	≤ 30

(*) Avhengig av partiets vekt — se tabell 2 i denne del D.1 i dette vedlegg.

D.1.3. Prøvetakingsmetode for tørkede fikener (partier på minst 15 tonn)

- Forutsatt at delpartiene fysisk kan atskilles, skal hvert parti deles opp i delpartier i henhold til tabell 1. Ettersom vekten av et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av vekten av delpartiene, kan vekten av delpartiene overskride den angitte vekten med opptil 20 %.
- Prøvetakingen skal foretas separat for hvert delparti.
- Antall enkeltprøver: 100.
- Vekten av samleprøven = 30 kg, som skal blandes og deles opp i tre like store laboratorieprøver på 10 kg og deretter males opp (oppdelingen i tre laboratorieprøver er ikke nødvendig for tørkede fikener som skal sorteres eller gjennomgå andre former for fysisk behandling dersom det tilgjengelige laboratoriestyret har kapasitet til å homogenisere en prøve på 30 kg).
- Hver laboratorieprøve på 10 kg skal finmales separat og blandes grundig for å sikre en fullstendig homogenisering i samsvar med bestemmelsene i vedlegg II.
- Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. pga. emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

D.1.4. *Prøvetakingsmetode for tørkede fikener (partier under 15 tonn)*

Antall enkeltprøver som skal tas, avhenger av partiets vekt, og det skal tas minst 10 og høyst 100 prøver.

Tallene i tabell 2 nedenfor kan brukes til å bestemme hvor mange enkeltprøver som skal tas, og den påfølgende oppdelingen av samleprøven.

Tabell 2

Antall enkeltprøver som skal tas avhengig av partiets vekt og antall underoppdelinger av samleprøven

Partiets vekt (tonn)	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg) (ved forbrukerpakninger kan samleprøvens vekt avvike — se punkt D.1.1)	Antall laboratorieprøver fra samleprøve
≤ 0,1	10	3	1 (ingen oppdeling)
> 0,1 – ≤ 0,2	15	4,5	1 (ingen oppdeling)
> 0,2 – ≤ 0,5	20	6	1 (ingen oppdeling)
> 0,5 – ≤ 1,0	30	9 (- < 12 kg)	1 (ingen oppdeling)
> 1,0 – ≤ 2,0	40	12	2
> 2,0 – ≤ 5,0	60	18 (- < 24 kg)	2
> 5,0 – ≤ 10,0	80	24	3
> 10,0 – ≤ 15,0	100	30	3

- Vekten av samleprøven på eller under 30 kg som skal blandes og deles opp i to eller tre like store laboratorieprøver på eller under 10 kg, og deretter males opp (oppdelingen i to eller tre laboratorieprøver er ikke nødvendig for tørkede fikener som skal sorteres eller gjennomgå andre former for fysisk behandling, dersom det tilgjengelige laboratoriestyret har kapasitet til å homogenisere prøver på opptil 30 kg).

Dersom samleprøven veier mindre enn 30 kg, skal den deles opp i laboratorieprøver på følgende måte:

- < 12 kg: ingen oppdeling i laboratorieprøver,
- ≥ 12 – < 24 kg: oppdeling i to laboratorieprøver,
- ≥ 24 kg: oppdeling i tre laboratorieprøver.
- Hver laboratorieprøve skal finmales separat og blandes grundig for å sikre en fullstendig homogenisering i samsvar med bestemmelsene i vedlegg II.
- Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. pga. emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

D.1.5. *Prøvetakingsmetode for bearbejdede produkter og næringsmidler som er sammensatt av flere ingredienser*D.1.5.1. *Bearbejdede produkter med svært lav partikkelvekt (homogen fordeling av aflatoksinforurensningen)*

- Antall enkeltprøver: 100. For partier under 50 tonn skal antall enkeltprøver være mellom 10 og 100, avhengig av partiets vekt (se tabell 3).

Tabell 3

Antall enkeltprøver som skal tas avhengig av partiets vekt

Partiets vekt (tonn)	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
≤ 1	10	1
> 1 – ≤ 3	20	2
> 3 – ≤ 10	40	4
> 10 – ≤ 20	60	6
> 20 – ≤ 50	100	10

- Enkeltprøvens vekt skal være ca. 100 gram. For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt.
- Samleprøvens vekt = 1-10 kg, tilstrekkelig blandet.

D.1.5.2. Andre bearbejdede produkter med relativt stor partikkelstørrelse (heterogen fordeling av aflatoksinforurensningen)

Prøvetakingsmetode og godkjenning som for tørkede fikener (D.1.3 og D.1.4).

D.1.6. Prøvetaking i detaljstledet

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstledet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne delen av vedlegg I.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes andre effektive prøvetakingsmetoder i detaljstledet, forutsatt at de sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at de beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 1 kg(*).

D.1.7. Særlig prøvetakingsmetode for tørkede fikener og bearbejdede produkter som omsettes i vakuumpakninger

D.1.7.1. Tørkede fikener

For partier på minst 15 tonn skal det tas minst 50 enkeltprøver for å få en samleprøve på 30 kg, og for partier under 15 tonn skal det tas 50 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 2, for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarende vekten av partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 2).

D.1.7.2. Produkter framstilt av tørkede fikener med liten partikkelstørrelse

For partier på minst 50 tonn skal det tas minst 25 enkeltprøver for å få en samleprøve på 10 kg, og for partier under 50 tonn skal det tas 25 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 3, for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarende vekten av partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 3).

D.1.8. Godkjenning av et parti eller delparti

For tørkede fikener som skal sorteres eller gjennomgå annen form for fysisk behandling:

- godkjenning dersom samleprøven eller gjennomsnittet av laboratorieprøvene er i samsvar med grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigerende for gjenfinning og måleusikkerhet,
- avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at samleprøven eller gjennomsnittet av laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigerende for gjenfinning og måleusikkerhet.

For tørkede fikener beregnet på direkte konsum:

- godkjenning dersom ingen av laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigerende for gjenfinning og måleusikkerhet,
- avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at en eller flere av laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigerende for gjenfinning og måleusikkerhet.

Dersom samleprøven veier 12 kg eller mindre:

- godkjenning dersom laboratorieprøven er i samsvar med grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet,
- avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

D.2. Prøvetakingsmetode for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter

Denne prøvetakingsmetoden anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for aflatoksin B1 og samlet aflatoksininnhold i jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter.

D.2.1. Enkeltprøvens vekt

Enkeltprøven skal veie ca. 200 gram, med mindre annet er oppgitt i del D.2 i vedlegg I.

For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt.

For forbrukerpakninger på over 200 gram vil dette medføre samleprøver med en vekt på over 20 kg. Dersom en enkelt forbrukerpakning veier betydelig mer enn 200 gram, skal 200 gram tas fra hver forbrukerpakning som en enkeltprøve. Det kan gjøres enten i forbindelse med prøvetakingen eller på laboratoriet. Dersom en slik prøvetakingsmetode vil kunne medføre uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode. Når det gjelder for eksempel verdifulle produkter som markedsføres i forbrukerpakninger på 500 gram eller 1 kg, kan samleprøven bestå av færre enkeltprøver enn antallet som er angitt i tabell 1, 2 og 3, forutsatt at vekten av samleprøven tilsvarende den påkrevde vekten av samleprøven som angitt i tabell 1, 2 og 3.

Dersom forbrukerpakningen veier mindre enn 200 gram, og dersom forskjellen ikke er særlig stor, skal én forbrukerpakning anses som én enkeltprøve, noe som gir en samleprøve på under 20 kg. Dersom forbrukerpakningen veier betydelig mindre enn 200 gram, skal én enkeltprøve bestå av to eller flere forbrukerpakninger slik at enkeltprøvens vekt ligger så tett opp til 200 gram som mulig.

D.2.2. Alminnelig oversikt over prøvetakingsmetoden for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter

Tabell 1

Underoppdeling av partier i delpartier etter produkt og partiets vekt

Vare	Partiets vekt (tonn)	Delpartiens vekt eller antall	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
Jordnøtter (peanøtter), andre	≥ 500	100 tonn	100	20
	> 125 og < 500	5 delpartier	100	20
oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter	≥ 15 og ≤ 125	25 tonn	100	20
	< 15	—	10-100	≤ 20

(*) Avhengig av partiets vekt — se tabell 2 i denne del D.2 i dette vedlegg.

D.2.3. Prøvetakingsmetode for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter (partier på minst 15 tonn)

- Forutsatt at delpartiene fysisk kan atskilles, skal hvert parti deles opp i delpartier i henhold til tabell 1. Ettersom vekten av et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av vekten av delpartiene, kan vekten av delpartiene overskride den angitte vekten med opptil 20 %.
- Prøvetakingen skal foretas separat for hvert delparti.
- Antall enkeltprøver: 100.

- Vekten av samleprøven = 20 kg, som skal blandes og deles opp i to like store laboratorieprøver på 10 kg og deretter males opp (oppdelingen i to laboratorieprøver er ikke nødvendig for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter som skal sorteres eller gjennomgå andre former for fysisk behandling dersom det tilgjengelige laboratorieutstyret har kapasitet til å homogenisere en prøve på 20 kg).
- Hver laboratorieprøve på 10 kg skal finmales separat og blandes grundig for å sikre en fullstendig homogenisering i samsvar med bestemmelsene i vedlegg II.
- Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. pga. emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

D.2.4. *Prøvetakingsmetode for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter (partier under 15 tonn)*

Antall enkeltprøver som skal tas, avhenger av partiets vekt, og det skal tas minst 10 og høyst 100 prøver.

Tallene i tabell 2 nedenfor kan brukes til å bestemme hvor mange enkeltprøver som skal tas, og den påfølgende oppdelingen av samleprøven.

Tabell 2

Antall enkeltprøver som skal tas avhengig av partiets vekt og antall underoppdelinger av samleprøven

Partiets vekt (tonn)	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg) (ved forbrukerpakninger kan samleprøvens vekt avvike — se punkt D.2.1)	Antall laboratorieprøver fra samleprøve
≤ 0,1	10	2	1 (ingen oppdeling)
> 0,1 – ≤ 0,2	15	3	1 (ingen oppdeling)
> 0,2 – ≤ 0,5	20	4	1 (ingen oppdeling)
> 0,5 – ≤ 1,0	30	6	1 (ingen oppdeling)
> 1,0 – ≤ 2,0	40	8 (< 12 kg)	1 (ingen oppdeling)
> 2,0 – ≤ 5,0	60	12	2
> 5,0 – ≤ 10,0	80	16	2
> 10,0 – ≤ 15,0	100	20	2

- Vekten av samleprøven ≤ 20 kg, som skal blandes og deles opp i to like store laboratorieprøver ≤ 10 kg og deretter males opp (oppdelingen i to laboratorieprøver er ikke nødvendig for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter som skal sorteres eller gjennomgå andre former for fysisk behandling dersom det tilgjengelige laboratorieutstyret har kapasitet til å homogenisere prøver på 20 kg).

Dersom samleprøven veier mindre enn 20 kg, skal den deles opp i laboratorieprøver på følgende måte:

- < 12 kg: ingen oppdeling i laboratorieprøver,
- ≥ 12 kg: oppdeling i to laboratorieprøver.
- Hver laboratorieprøve skal finmales separat og blandes grundig for å sikre en fullstendig homogenisering i samsvar med bestemmelsene i vedlegg II.

- Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. pga. emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

D.2.5. *Prøvetakingsmetode for bearbejdede produkter, unntatt vegetabilsk olje, og næringsmidler som er sammensatt av flere ingredienser*

D.2.5.1. *Bearbejdede produkter (unntatt vegetabilsk olje) med liten partikkelstørrelse, f.eks. mel, peanøttsmør (homogen fordeling av aflatoksinforurensning)*

- Antall enkeltprøver: 100. For partier under 50 tonn skal antall enkeltprøver være mellom 10 og 100, avhengig av partiets vekt (se tabell 3).

Tabell 3

Antall enkeltprøver som skal tas avhengig av partiets vekt

Partiets vekt (tonn)	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
≤ 1	10	1
> 1 – ≤ 3	20	2
> 3 – ≤ 10	40	4
> 10 – ≤ 20	60	6
> 20 – ≤ 50	100	10

- Enkeltprøvens vekt skal være ca. 100 gram. For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt.
- Samleprøvens vekt = 1-10 kg, tilstrekkelig blandet.

D.2.5.2. *Bearbejdede produkter med relativt stor partikkelstørrelse (heterogen fordeling av aflatoksinforurensning)*

Prøvetakingsmetode og godkjenning som for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter (D.2.3 og D.2.4).

D.2.6. *Prøvetaking i detaljstledet*

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstledet skal om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne delen av vedlegg I.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes andre effektive prøvetakingsmetoder i detaljstledet, forutsatt at de sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at de beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 1 kg(*).

D.2.7. *Særlig prøvetakingsmetode for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner, trenøtter og bearbejdede produkter som omsettes i vakuumpakninger*

D.2.7.1. *Pistasienøtter, jordnøtter (peanøtter), paranøtter*

For partier på minst 15 tonn skal det tas minst 50 enkeltprøver for å få en samleprøve på 20 kg, og for partier under 15 tonn skal det tas 50 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 2, for å få en samleprøve som tilsvarev vekten av partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 2).

D.2.7.2. *Aprikoskjerner, andre trenøtter enn pistasienøtter og paranøtter, andre oljeholdige frø*

For partier på minst 15 tonn skal det tas minst 25 enkeltprøver for å få en samleprøve på 20 kg, og for partier under 15 tonn skal det tas 25 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 2, for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarev vekten av partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 2).

D.2.7.3. Produkter framstilt av trenøtter, aprikoskjerner og jordnøtter (peanøtter) med liten partikkelstørrelse

For partier på minst 50 tonn skal det tas minst 25 enkeltprøver for å få en samleprøve på 10 kg, og for partier under 50 tonn skal det tas 25 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 3, for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarende vekten av partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 3).

D.2.8. Godkjenning av et parti eller et delparti

For jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter som skal sorteres eller gjennomgå andre former for fysisk behandling:

- godkjenning dersom samleprøven eller gjennomsnittet av laboratorieprøvene er i samsvar med grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet,
- avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at samleprøven eller gjennomsnittet av laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

For jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter beregnet på direkte konsum:

- godkjenning dersom ingen av laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet,
- avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at en eller begge laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

Dersom samleprøven veier 12 kg eller mindre:

- godkjenning dersom laboratorieprøven er i samsvar med grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet,
- avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.»

(*) Dersom delen det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.

VEDLEGG II

«G. PRØVETAKINGSMETODE FOR KAFFE, KAFFEPRODUKTER, LAKRISROT OG LAKRISEKSTRAKT

Denne prøvetakingsmetoden anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for okratoksin A i brente kaffebønner, malt, brent kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrisekstrakt.

G.1. Enkeltprøvens vekt

Enkeltprøven skal veie ca. 100 gram, med mindre annet er oppgitt i denne del G i vedlegg I.

For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt.

For forbrukerpakninger på over 100 gram vil dette medføre samleprøver med en vekt på over 10 kg. Dersom en enkelt forbrukerpakning veier betydelig mer enn 100 gram, skal 100 gram tas fra hver forbrukerpakning som en enkeltprøve. Det kan gjøres enten i forbindelse med prøvetakingen eller på laboratoriet. Dersom en slik prøvetakingsmetode vil kunne medføre uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode. Når det gjelder for eksempel verdifulle produkter som markedsføres i forbrukerpakninger på 500 gram eller 1 kg, kan samleprøven bestå av færre enkeltprøver enn antallet som er angitt i tabell 1 og 2, forutsatt at vekten av samleprøven tilsvarer den påkrevde vekten av samleprøven som angitt i tabell 1 og 2.

Dersom forbrukerpakningen veier mindre enn 100 gram, og dersom forskjellen ikke er særlig stor, skal én forbrukerpakning anses som én enkeltprøve, noe som gir en samleprøve på under 10 kg. Dersom forbrukerpakningen veier betydelig mindre enn 100 gram, skal én enkeltprøve bestå av to eller flere forbrukerpakninger slik at enkeltprøvens vekt ligger så tett opptil 100 gram som mulig.

G.2. Alminnelig oversikt over prøvetakingsmetoden for brent kaffe, malt, brent kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrisekstrakt

Tabell 1

Underoppdeling av partier i delpartier etter produkt og partiets vekt

Vare	Partiets vekt (tonn)	Delpartiens vekt eller antall	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
Brente kaffebønner, brent, malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrisekstrakt	≥ 15	15-30 tonn	100	10
	< 15	—	10-100(*)	1-10

(*) Avhengig av partiets vekt — se tabell 2 i denne delen av dette vedlegg.

G.3. Prøvetakingsmetode for brente kaffebønner, brent, malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrisekstrakt (partier på minst 15 tonn)

- Forutsatt at delpartiene fysisk kan atskilles, skal hvert parti deles opp i delpartier i henhold til tabell 1. Ettersom vekten av et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av vekten av delpartiene, kan vekten av delpartiene avvike fra den angitte vekten med opptil 20 %.
- Prøvetakingen skal foretas separat for hvert delparti.
- Antall enkeltprøver: 100.
- Samleprøvens vekt = 10 kg.
- Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. pga. emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

G.4. Prøvetakingsmetode for brente kaffebønner, brent, malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrissekstrakt (partier under 15 tonn)

For brente kaffebønner, brent, malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrissekstrakt under 15 tonn skal det brukes en prøvetakingsplan som, avhengig av partiets vekt, omfatter fra 10 til 100 enkeltprøver, noe som gir en samleprøve på mellom 1 og 10 kg.

Tallene i tabellen nedenfor kan brukes til å bestemme hvor mange enkeltprøver det skal tas.

Tabell 2

Antall enkeltprøver som skal tas avhengig av vekten av partiet av brente kaffebønner, brent, malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrissekstrakt

Partiets vekt (tonn)	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
≤ 0,1	10	1
> 0,1 – ≤ 0,2	15	1,5
> 0,2 – ≤ 0,5	20	2
> 0,5 – ≤ 1,0	30	3
> 1,0 – ≤ 2,0	40	4
> 2,0 – ≤ 5,0	60	6
> 5,0 – ≤ 10,0	80	8
> 10,0 – ≤ 15,0	100	10

G.5. Prøvetakingsmetode for brente kaffebønner, brent, malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrissekstrakt som omsettes i vakuumpakninger

For partier på minst 15 tonn skal det tas minst 25 enkeltprøver for å få en samleprøve på 10 kg, og for partier under 15 tonn skal det tas 25 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 2, for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarer vekten av partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 2).

G.6. Prøvetaking i detaljstledet

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstledet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene om prøvetaking fastsatt i denne delen av vedlegg I.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljstledet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 1 kg(*).

G.7. Godkjenning av et parti eller et delparti

- godkjenning dersom laboratorieprøven er i samsvar med grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet,
- avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.»

(*) Dersom delen det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.

VEDLEGG III

«K. PRØVETAKINGSMETODE FOR VEGETABILSKE OLJER

Denne prøvetakingsmetoden anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for mykotoksiner, særlig aflatoksin B1, samlet aflatoksinninnhold og zearalenon i vegetabilske oljer.

K.1. Prøvetakingsmetode for vegetabilske oljer

- Enkeltprøven skal veie minst 100 gram (ml) (avhengig av forsendelsens art, f.eks. vegetabilsk olje i bulk, skal det tas minst tre enkeltprøver på ca. 350 ml), noe som gir en samleprøve på minst 1 kg (liter).
- Det minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet, er angitt i tabell 1. Partiet skal blandes så grundig som mulig enten manuelt eller mekanisk rett før prøvetaking. I så fall kan det antas at aflatoksin er homogent fordelt i et gitt parti, og det er derfor tilstrekkelig å ta tre enkeltprøver fra et parti som skal utgjøre samleprøven.

Tabell 1

Minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet

Markedsføringsform	Partiets vekt (kg) Partiets volum (i liter)	Minste antall enkeltprøver som skal tas
Bulk(*)	—	3
Pakninger	≤ 50	3
Pakninger	> 50 til 500	5
Pakninger	> 500	10

(*) Forutsatt at delpartiene fysisk kan atskilles, skal store forsendelser i bulk / partier med vegetabilske oljer deles opp i delpartier i samsvar med tabell 2 i denne delen.

Tabell 2

Underoppdeling av partier i delpartier etter partiets vekt

Vare	Partiets vekt (tonn)	Delpartiens vekt eller antall	Minste antall enkeltprøver	Samleprøvens minstevekt (kg)
Vegetabilske oljer	≥ 1500	500 tonn	3	1
	> 300 og < 1500	3 delpartier	3	1
	≥ 50 og ≤ 300	100 tonn	3	1
	< 50	—	3	1

K.2. Prøvmetode for vegetabilske oljer i detaljstledet

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstledet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne delen av vedlegg I.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes andre effektive prøvetakingsmetoder i detaljstledet, forutsatt at de sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at de beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 1 kg(*).

K.3. Godkjenning av et parti eller et delparti

- godkjenning dersom laboratorieprøven er i samsvar med grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet,
- avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.»

(*) Dersom delen det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.